

[Pernille Frahm]

og bygge videre på, når vi skal gøre en indsats i forhold til integrationen og arbejdsmarkedet.

Der er ikke noget galt i at stille krav til indvandrere ligesom til andre borgere i dette land, men målet må være et minimum af tvang, som kun tages i anvendelse i yderste nød. Hvis der var et varieret og vedkommende tilbud, ville tvang jo slet ikke komme på tale, og det har længe været en pædagogisk erfaring og kendsgerning, at indlæring under tvang sjældent er succesfuld. I disse tider oplever vi, at integration under tvang er dømt til at mislykkes.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Fru Pernille Frahm nævner, at nogle få procent fremmede ikke har nogen betydning for det danske samfund. Nu er procenten oppe på ca. 3. Hvor ønsker SF at procentgrænsen skal gå?

Fru Pernille Frahm nævner videre, at vi er langt fra loftet med hensyn til det antal, Danmark kan tage. Hvor skal loftet ligge henne, og med hvilken begrundelse har SF valgt, at loftet skal ligge netop dér? Og endelig: Hvad har SF tænkt sig at gøre den dag, vi når det loft, som fru Pernille Frahm vil fortælle om om et øjeblik?

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg tror, hr. Tom Behnke har lidt problemer med sin hørelse i dag. Jeg sagde ikke, at et par procent indvandrere ikke har betydning for det danske samfund; jeg sagde, at et par procent fremmede ikke truer den danske kultur eller danskheden, og det er noget ganske andet. For selvfølgelig har det betydning; vi skal tage dette her alvorligt. Hvad procenten skal være, kan hverken hr. Tom Behnke eller jeg udtale os om, og det er heller ikke det, der er meningen med denne debat.

Når jeg siger, at vi ikke har nået loftet endnu, er det, fordi vi ikke har udnyttet de ressourcer til bunds, som både det danske samfund og denne gruppe ganske langsomt vil få gennem årene. Når vi har gjort det, kan vi begynde at tale om at nå et loft.

Hvad vil hr. Tom Behnke i øvrigt stille op med den bevægelse, der helt automatisk vil komme som et resultat af det indre marked og

den fri bevægelse af folk på tværs af grænserne? Det vil jo give nogle helt andre befolkningstilgange, end vi ser i dag.

Pia Kjærsgaard (FP):

På grundlag af en komplet unødvendig forespørgselsdebat den 3. december 1991 vedtog et flertal i dette Folketing, at regeringen skulle lave en redegørelse for en samlet indvandrerpolitik. Af en eller anden forføjlet årsag, måske fordi dette flertal ikke er i stand til at adskille tingene, skulle den omtalte redegørelse også indeholde noget om flygtninge.

Denne sammenblanding er ikke blot beklagelig, den er også stærkt kritisabel, da de to ting ikke har noget som helst med hinanden at gøre. Alligevel er regeringen altså sprunget på en afsporet vogn og supplerer sin redegørelse med afsnit om flygtninge og endda om ulandspolitik, så det hele er i én stor gryde.

Først og fremmest må det slås fast, at der har været stop for indvandring siden 1973. Vi taler altså om et indvandrerstop, der er totalt, og som har varet i 20 år. Alligevel fortsætter indvandringen. Tallet stiger år efter år, vores indvandrerstop har altså ingen reel betydning. Når tallene øges, sker det selvfølgelig, fordi der i loven er en tilladelse til familiesammenføring, som udnyttes kraftigt generation efter generation.

Regeringen giver i sin redegørelse et bud på, hvordan dette kan begrænses, og man foreslår at hæve grænsen fra 60 til 65 år, hvilket Fremskridtspartiet kun betragter som en lappeløsning. Vi vil få gamle mennesker herop, der kun vil være til økonomisk besvær, der ikke kan sproget, der aldrig nogen sinde vil lære det, og som vil være med til at forringe forholdene for vore egne gamle danske medborgere, som der tilsyneladende er besvær med at få de nødvendige penge til i forvejen.

Nu, da tingene er rodet sammen, foreslår regeringen også, at indvandrerne for at få familiesammenføring skal have boet her i minimum syv år. Fremskridtspartiet vil foreslå, at dette også kommer til at gælde flygtninge, og vi ønsker en stramning af overholdelsen af reglerne, så der kun sammenføres personer, hvis den, der bor i Danmark, kan garantere, at de sammenførte ikke kommer til at ligge den danske økonomi til last.